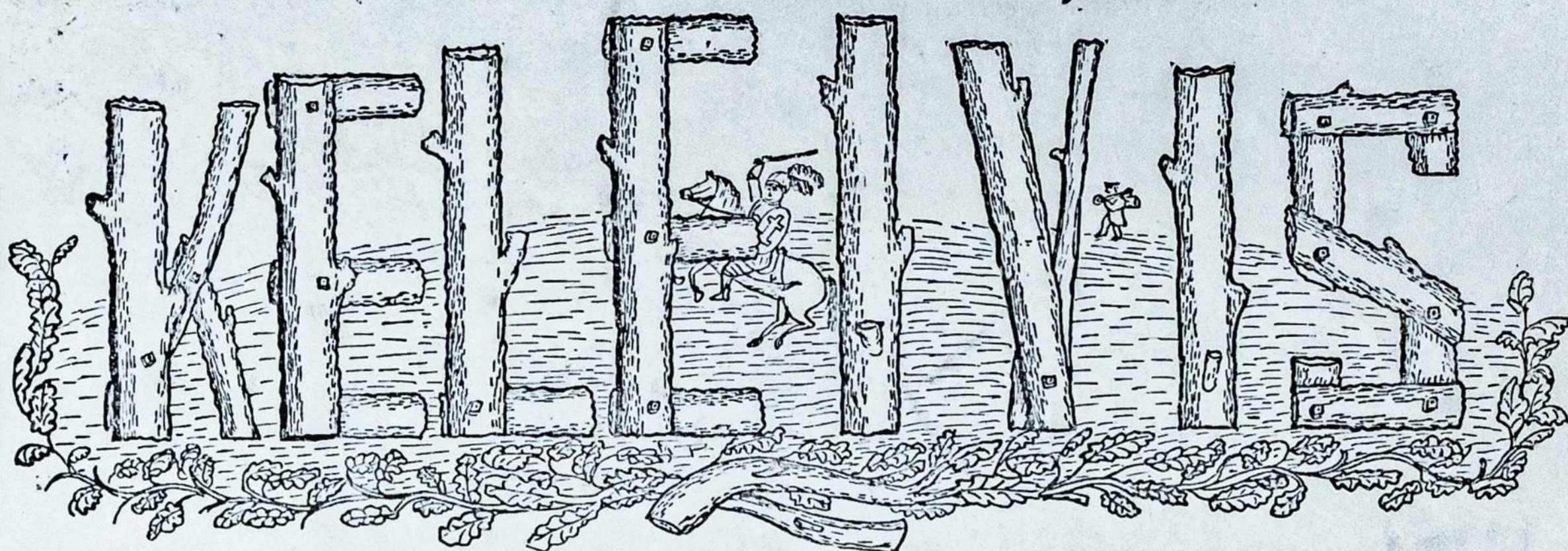

"KELEIVIS"
Geriausias laikraštis.

Talpa gražiausias aprašymas, straipsniai del moterų ir merginų ir pamokymai Angliškais kalbos.

„Keleivis“ Eina kas ketvergas ir kaštuoja ant metų tik \$1. Adresuokit teip:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 30,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

NUO IŠLEISTUVES.

Sveikiname brolius ir seseris, lietuvius ir lietuvaites, kurie dirbate del labo lietuviskos tautos, kalbėjami ir ragijami savo brolius prie gerovės, šviesos ir tobulumo. Reikia linksmitis is tų brolių, kurie turi principus savo, ir visada rupinasi pagal juos gyventi, nors ir reike nukęsti daug nesioagumų is paniekos. Jumis tai, brangus broliai, jaunas „Keleivis“ paduoda savo ranką ir meldžia paskaityti save už žemiausią tarną.

Priežastis mūsų gyvenimui. Matydami, kad Amerikoje randasi visų šimto tukstančių lietuvių, o žinodami, kad išeinantį laikraštį neatlanko pusę lietuvių gyvenančių Amerikoje, prieg tam turėdami plačią pažintį ir šimtus adresų is visas valstijas ir teritorijas Amerikoje kur pirmiau parduodavom knygeles ir kitus mažuosius ir tankiai gaudavom užklausi-mą: „ar neisleiditi laikraštį?“. Teipgi mes gyvenam geroje geografiškoje vietoje, kurniekad negalim jaustis esančiais kitiem mūsų laikraščiam ant kelio. Tasiskas padrasina mus isleisti „Keleivį“.

Dirva mūsų. Dirva mūsų, ant kurios mes męgisim dirbti bus: tarnavimas tiem broliam, kurie iki šiol nema-ti jokios naudos is skaitymo laikraščių ir knygelių, mes męgisim iėti is stubeles, kur niekas kitas negali buti, tik „Keleivis“, tenai pranešti pasaulės žinutes ir papasakoti apie reikalingumą lietuviams susipratimo, vienybės ir meilės. Mes matom didelę spragą lietuvių gyvenime, kurę neatbutinai reikia kaip nors uzlegtii. t. y. prisiri-tinti prie tų brolių, kuriuos pralenkė, kurie mus nesu-pranta: prie jų neatbutinai turim prisirištinti, teip, kad butume suprasti, ir tada galetume paaiskinti jiem nau-dą gražesnio apsiėjimo, isiteresavimo is koki nors a-matą, naudą rupesties link savo tautos ir prigimtos šalies. Politika didžiausiai reikalinga kiekvienam gyvam žmogui; męgisim kiek galėdami pritaikinti teip, kad ja suprastų ir is jos naudotųsi tie mūsų broliai, kuriem ner-ne ant mislių toki užsiėmi-mai kaip politika. Mes pas-senėdame m vieta del moterų toje vietoje visada bussvarbių žinių del moterų. Mes męgi-m is teresuoti moteris prie skaitymo, parodydami, kad skaitymas ir perkrautinėjimas žmones kitų žmonių gali labai naudą atnešti.

Skaitytojai, istarkite savo nuomonę. Guodotini broliai, kur „Keleivis“ atsilankys, meldžiam peržiurėti nuo galo iki galui ir istarti savo nuomonę kas link jo gerumo tokiu budu: neatidėk ant toliau ne del jokios priežasties, tik imki ir užsi-rašyk prisiusdamas dorelį ant visų metų arba pusę do-lerio ant pusės metų. Potam parodyk savo draugam ir pa-kalbink kad užsirašytų, jeigu turi brolių ar draugų, kurie pribuvę neseniai is Lietuvos, užrašyk jiem, tegul skaity ir mokinasi, čia patalpinta ang-liškos lekcijos, šiam numery-jai del stokos vietos nepabaig-tai įdėta, bet toliau jos bus labiau pritraukiančios.

Nuomonė Laikraščio. Kiekvienas klausia: „Kokios nuomonės bus tas laikraštis, jeigu bus geras, tai insim.“ Mūsų nuomonė yra tokia: darbuotis išvieno visiem, aiš-kinti reikalus, kuriuos mes turim suprasti, rupintis apie lietuviystę, teip vestis, kad jaustumės bent ką gero pa-darą ne vienam, ne keliem, bet visiem.

Bostono Lietuviam. — Brangus broliai ir seserys, prie Jus mes kreipiamės su prašymu, kad kiekvienas užsirašytumėt mūsų laikraštį „Keleivį“, prekė per metus 1 doleris; doleris vargšui dar-binykui didelė kruva centų, bet atmintkite broliai, kad už tą dolerį mes jumis per metus tarnausim visokeriopai. Mi-ne žmonių su keliom organi-zacijom ir kitais reikalais, visada galigeriau gyvuoti tu-rėdami laikraštį savo mieste. Užėję kokiem visumeniš-kiem klausymam, laikraštis gali visada geriausiai patar-nauti, isplatindamas žines ir nuomones tarpe savo miesto žmonių, jeigu tiklatai rasis kiekvienoj stuboj.

Vieną sanvaite praleisim. Del priežasties su-rinkimo atsakancio skaitliaus skaitytojų isgavimui legališkų tiesų nuo pačto, praleisim vieną sanvaite neisleidę „Ke-leivio“, todėl tie, kurie esat užsimokėję, nepamisykit ki-taip negaudami „Keleivio“ tą vieną sanvaite. Toliau „Keleivis“ iseidinės kiekvie-ną ketvergą ir visi užsimokė-ję apturės jį reguliariškai.

A. Žvingilas,
Išleistojas.
„Keleivio“ agentai.
Keliantis agentas
M. SENKUS,
Tautiečiai gali su pasitikė-jimu ką prenumeratą užsi-mokėt, o mums bus teisingai perduota.

Zinios.

Revoliucija Rostjoj.

Revolucijonieriškas judėjimas Rosijoje netik nesiliau-ja, bet vis ko tolyn, to labyn platinasi. Kad darbininkai beveik vienaip mislina, tą parodo platus judėjimas dar-binykų visuose kampuose Ro-sijos. Nors viešai darbiny-kai biskį apsimalsino Peter-burge, bet užtai sujudo po vi-sus kitus kampus Rosijos, pa-siekė net ir Siberiją. Žinios pareina, buk sukilo straikai Irkutske prie ko prisidėjo ir geležinkelio tarnai, išardė rė-lias ant geležinkelio ir paliko didelius plotus be jokios sa-gybos. Nemažesnis judėji-mas darbinuku yra ir po Lenkiją. Sosnavičius, Ka-tarinos dirbtuvės darbininkai turėjo susirėmimą su kareiviais, kame buvo ir nemažas kranjo praliejimas; kiek tapo užmuštų, tikrai nežiū.

Kiti susirėmimai darbiny-kų su kareiviais atsitiko ka-syklose Nifla, ir yra žinios, jog daug darbinukų prazu-vo.

Amerikoniškas konsulas Peterburge per telegramą da-nėsa, kad Peterburgo darbi-ninkai kurie jau buvo biskį nusimalsinę ir vėl pametė sa-vo darbus daugelyje dirbtu-vių ir pradeda į pulkelius rinktis prie demonstracijų. Pazvelgus ant viso padėjimo Rosijos, nesmagius paveik-lus galima nupiešti. Bėda carui, dreba prieš kylančius nuvargusius žmones. Vargas darbinukam atjieskoti savo tiesas; caras ir jo činovnykai jokiū budu netiki, kad Rosi-jos pavaldiniai mokės naudo-tis is tokios laisvės, is kokios kitų tautų žmonės naudojasi. Kas nusidės toliau, kas didžiausių žingeidumų da-zinot.

Karės lauko.

Mazi žingsniai, padaryti ant karės lauko, prapuola svarbesniam judėjime Rosijos straikių. Buvo pakilę ži-nios, kad jenerolas Kuropat-kinas padavė prašymą carui, kad jį palinuosotų nuo kar-vedystės Mandžurijoje. Vie-nok žinios, nebuvo teisingos ir dabar tik galima tēmyti is prisiartinantį didelį susirė-mimą; jeigu nebus koks su-sitaikymas padarytas tarpe kariaujančių.

Peterburgo karės organas paduoda savo karės statisti-koj regimentališką kareivių perskaityti. Skaityti vis is-moktume, kad tik galėtume

nuoles, apie 85 tukstančius žmonių. Generolas Nodzu vidurinės pozicijos, turi 60 batalijonų, 198 konnoles, 65 tukstančius žmonių. Gene-rolas Oku, kartu su generolo Nogi armija, turi 96 batali-jonus, 342 konnoles, 115 tuk-stančių žmonių.

Kiek anie turi rezervas, to nėra žinoma.

Visas skaitlius kareivių Fieldmaršalo Oyamos apskai-tyta ant 265 tukstančių, 850 kanuolių, prie to galima pridurti rezervistų apie 100 tuk-stančių.

Karės žinovai apskaito, kad Kuropatkinas turi vaisko už japonus daugiau apie ant 50 tukstančių vyrų, be 16-to korpuso, kurie dar yra kelio-nėja is Mandžuriją.

Taigi jeigu nebus jokių permainingų politikojų japonų su rusais, tai tos armijos dar atkreips pasaulės akis ant sa-vo darbų.

IS LIETUVOS.

Margionis, Vilniaus rėdy-ba. — Girdimas darbinukų bruzdėjimas po didžiuosius miestus Rosijos gazona kai-miečius nemaziane. Rusi-ki laikraščiai pradėjo drąsiau rašinėti apie cariską tvarką ir visą bjaurų surėdymą. Vi-si lauke su nekantrumu 19-os vasario, kada caras ketina pagarsinti konstituciją, nuo kurios tikimės bent kiek pa-gerinimo. Daugiau supran-tanti žmonės, nežiurint kas juos kiek gazona, linksmai laukia kokių nors permainingų. Caras su savo činovnykais dreba nuo sukilusių maištų Sevostopolij, Varšavoj, Lo-dziuja, Maskvo Petrapilije ir kitur. Nors daug ir mus brolių ten galvas padėjo, vienok nebus dovanai. Yra žinia, kad sulauksim geres-nių laikų. Nekurie dalykai ir dabar pasigerino, kaip štai, dabar išėjo aplinkraštis nuo pačto vyriansybės, kad pačto načelnikai ir kiti ne-reikalautų nuo žmonių nuė-mimo kepurės. Teipgi pri-sakymas raudonsiluliams kad apsieitų švelniau su žmonė-mis ir nepersekiotų juos ti-kėjimo dalykuose.

Pas mus jau pateko maty-ti Petrapilės „Lietuvių Laik-raštis“ ir „Vilniaus Žinios“. Visi džiaugiasi is lietuviškų laikraščių, tik gaila, kad ne-galima gerai suprasti kalbos, kurią jie vartoja, paveizdon, prekė, jie rašo kaina, ka-nuolė patranka, sąnarys draugystės narys ir t. t., dėlto žmonelėm labai sunku perskaityti. Skaityti vis is-moktume, kad tik galėtume

zursirašyti tuos laikraščius, esant biedniem žmonėm sun-ku su duona, o apie laikra-ščius nėra nei kalbos. Ame-rikoje esanti tautiečiai daug gero padarytų užrašydami laikraščius, čion išeinančius savo giminėm ir pažystamiem Lietuvoj gyvenantiem.

Margėnietis.
Žinios is pasaulės.
Stockholm, Švedija. — Ka-ralius Oscar, is priežasties nesveikatos ir senatvės, pa-vėdė vadžias karalystės savo sunui Gustavui, iki jis pats pasveiks.
Berlynas, Vėkietijoje. — Čion numirė senelis Adolf von Menzel, per 60 metų gar-singas Vokietijos teptorius paveikslų ir ilustracijų.
Varšava, Lenkija. — Ži-nios ateina, kad Varšavos general gubernatorius Czert-kof numirė, gal is pažeidimo, kurį apturėjo laike susirėmi-mo straikių su kariume-ne.
Nagoyo, Japonija. — Šia vietą žmonės žino, kaip atsi-žymėjusią per savo garsingus višnių sodus. Kiekvieną pa-vasarį, kada vyšnios žydi, čion neįpasakytai grazu, Ka-patraukia daug svieto pama-tyti tą vietą. Šiuomi kartu čion randasi kone visi rusi-ki kareiviai paimti nelaisvėn per Japonus.
Tukstačiai japonų is visų kraštų atvažiuoja čion prisi-žiūrēt nelaimingiem belais-viam.
Viena, Austrija. — Rusi-kų pabėgelių čia pribuvo a-pie 3000, beveik visi pabėgo nuo maištų ir visi gerai pasi-turinti pinigiskai. Vieni ke-tina važiuot is Ameriką, kiti ketina apsigyvent Europoj iki po maištų.
Finlandija. — Finlandijos prokurorą generolą Svisaloną Soinanėvą nepažistamas įejes is jo kambarį užmušė, šauka-mas is revolverio apie 3 kar-tus.

IS Amerikos.

Laimingai išplaukė.

Ledu apsalę, kapitonas Gorst, 3 pasazierai ir dešimts jurinykų nuo laivo Damara, nuskendusio Nova Skotijos pakraščiuose, laimingai išva-ziavo ant kranto, bekariau-dami su lytim ir sturnu per 12 valandų; išvaziavo is kra-štą ka tik gyvi ir apsalę le-dais.

Kad paleistų Gorkį.

Amerikos autorių klubas po vardu Carnegie Hall, su-taisė prašymą pas carą, ku-reme jie prašo, kad paleistų Maksimą Gorkį is kalėjimo, suareštavotą is priežasties da-bartinių maištų Rosijoje. Po prašymu pasirašė 9 profeso-riai bei daktarai. Kas žin ar prašymas bus isklansytas?

Maksimas Gorkis yra vie-nas is geriausių darbinyski-kų rašinykų Rosijoje, jo raš-tai ir kalbos is darbinukus y-ra labai judinant žmones.

Našus javai.

Pavieta Potawattonie, Ia., šimet teip uzderėjo kornai, kad nekurios jų čiekos ture-jo net 13 colių ilgio ir iki tukstančių grūdų ant kožnos čiekos.

Uždegę pati save.

Chicago, Ill. 23 metų mer-gina, Frances Wakley, tur-but is sumišimo proto, nes mislydama kad is priežasties jos tikėjimo, ji teip pasiran-gė is amžinajai, kad pačius karosiną apsiplė save ir po-pierų kruvą ir užsidegė. Jos motina nors ir girdėjo duk-ters kiksnią ir kentėjimą, vienok negalėjo pagelbėti pa-ti budama suparalyzuota.
Mergina yra ligonbutij, bet pasveikimas jos abejotinas.

Ulgiausias diržas.

Robinė dirbtuvė Toronto, Canadoje, padarė diržą del Intercolonial Railway Co., grūdų elevatoriui prietaisai, kuris turi 3,259 pėdas ir sve-re 9 tonus, visas padarytas is robo.

Murų nukraustė.

Is Sharpsburgo, Pa, nu-kraustė murą, sveriantį 200 tonų is Allegheny, Pa., tolu-mo apie 4 mylias. Didėsnę dalį kelio atliko vandeniu plukdydami.

TRUMPOS ŽINUTES.

Zuriche, Šveicarijoje, mies-tas ketino išmėginti naują būdą sveikatos užlaikymui. Miestas ketina užleisti tam tikrą mokėstį ant gyventojų, paskui is tų pinigų mokėti daktaram po 500 svarų ant metų, už ką jie turės prizi-urėti kiekvieną gyventoją vi-sam mieste.

—o—

Cologne, Prusijoje, mergina dirbanti prie pieno, pa-skaičius kur, kad pienas dai-lina kuną, išsimaudė piene, o paskui tą pieną pardavė kaip ir visada.

—o—

Is jaunų Amerikonų, no-rinčių mokintis ant aficierių, 20-tas procentas buvo atmes-ti, netinkami is priežasties nereguliarisko plakimo šir-dies, kas paeina nuo pėrvėr-šnio naudojimo tabako.

SANYAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleis kas ketvergas

South Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.00

I užmarę - - \$1.50

Rašydami į Redakciją, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti ateikit ant

52 B. Street,

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$.50

One inch one month \$1.00

One inch one year \$10.00

All communications should be addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

GALYBĖ MISLIŲ.

Ką mislini? Tankiai girdisi tas žodis mūsų gyvenime. Išties yra žingėdu žinrėti į mislijantį žmogų: kada gi visoki daiktai pasaulės originuojasi žmogaus prote, kada jisai mislina. Tik apsidairyk aplinkui save, o pamatysi murus, dirbtuves, geležinkelius ir visokias įtaisas, kurie pirmiausiai užgimę tik žmogaus smegenyse. Žinoma, paėmė nemazai prakaituoto darbo ir neviena gyvasis buvo pasvesta dėl įtaisy-

mo to visko, vienok pirmiausiai priguli garbė misliai — protavimui. Jeigu nebutų toki žmonės, kurie juos išprotavo, nebutų juos nę pabudavoja. Misli — protavimas ima viršų ant visko pasaulėje. Labai būtų linksma, kad kiekvienas žmogus mėgintų pasinaudoti iš mislies, nes matome kad mislis viską budavoja pasaulėje. O ko daugiau mes pabudavosim, to daugiau gero padarysim. Ant kiek mumi žinoma sudėjimas žmogaus smegenų, jie sutaisyti yra teip: apart didžiųjų smegenų, kurie talpina pirmgalvos dalyje ir kurie atlieka visoki protaviną, yra dar kitos dalys smegenų, kurios atlieka kitus svarbius darbus, kaip tai: pajautimo, uostimo, regėjimo, ragavimo, girdėjimo ir dar yra smegenys, kurio kontroliuoja žmogaus kretėjimą. Todėl jie mes norim ką nors svarbaus protauti, tai turim žinoti, kad mūsų smegenys atlieka anuos augščiau minetus darbus. Tai gi jeigu norim ką protauti, turim atminti, kad visos dalys mūsų smegenų negali kartu dirbti. Padėkim sau, jeigu graįsi kokį nors instrumentą, negalėsi tuom pat laiku kuom nors kitu užsiimti, jeigu sunkiai dirbsi, vartos smegenis pasikrutinimo, tada negalėsi nieko svarbaus mislyti. Todėl visada reikia tą atminti, kad niekad nieko svarbaus neisprotausi vartodamas dvejus savo smegenis. Jeigu ką turi svarbaus mislyti, visada reikia atsiskirti no visko, kas užimtų kitus smegenis, apart smegenų mislies.

etuviai, papratę nuolat

nors pramokti, isprotaut.

Priežastis didelė pas mus yra ta, kad mūsų namuose retai rasim tykų gyvenimą. Tankiausiai mūsų gyvenimuose galima išgirst garsus ginčai ir kalbos, kilę iš niekur netinkamų — tuščių argumentų. Jeigu ko mokini, si, arba nori ką isprotauti, turi šalintis nuo tų netikusių raritų, susitaisyti vietą, kur akys, ausys ir kiti organai nerviški būtų apsaugoti nuo periskados, o tada, kaip užduosi kokį darbą savo smegenim, tai atliks pagal geriausią jų išgalę.

Darbinykai tur isz-riszt.

Kur eini Maikė?
Darbo jieskot!

Viršminėti žodžiai daugiausiai plėšia lupas žmonių didžiosios klasos, žmonių darbinių. Ar busi ant baliaus, ar namuose, ar ant gatvės, vis girdėsi tuos žodžius: „ar turi darbą?“. Darbas yra dideliu klausimu didelės minios žmonių.

Kaip nebus darbas dideliu klausimu, kada gi darbas yra kaipo koks agentas, kuris tveria viską ant pasaulės. Rodos, jeigu darbas tveria viską pasaulėje kas tik yra gero, tai nereikėtų darbo jieskoti tokiai dideliai miniai žmonių. Reikėtų tikiai dirbti kiekvienam gyvam žmogui, ir ko daugiau bus dirbančių, to daugiau mes padarytume visokių daigtų iš kurių galėtume naudotis. Bet ne teip yra ant svieto. Didelės minios žmonių kenčia vargą, badą, šaltį ir didžiausią skurdą iš priežasties neturto. O vaikščiodami vyrai, moterys ir vaikai klausinėja darbo, o neturintį užsiėmimo visi pakaito už nelaimingą. Bedarbės ir neturto klausimas, šiandien yra labai svarbus. Žmonės prirašė knygelių, didelių knygų, pasvencia mėnesinius, sanvaitinius ir dieniinius laikraščius vis dėl išrisimo to bedarbės klausimo. Tačiau veltui pasvencia tiek daug darbo protiško, mėgindami išristi klausimą bedarbės. Kliasa didėji, darbinių, kuriems sunku yra gyventi, mažai rupinasi apie savo padėjimą. Jie velka vargą diena nuo dienos, turėdami viltį ateityje, kad, rytoj pavasarį, kitą metą, kaip aprinks naują prezidentą, po straių ir t. t., leidžiam diena po diena laukdami gero vės, bet vis-gi nieko gero nesulaukiam kaip tik naujus skausmus su kiekviena diena. Tik smertis, rodos pasigailėdama, šaukia vieną po kitam į amžiną ir tik tada darbinykas nustoja bedavofę apie darbą.

Kad nebutų sunku darbinykam gauti darbą, ir gavus

kad nemėgintų darbdaviai sunkti prakaity su krauju ir esti jų protą. Gyduolė jau yra išgalvota mokyti žmonių, bet dalis žmonių negali padaryti provas visiem žmonėms pagal kurias jie gyventų. Todėl liekasi mums, kurie jau suprantam tą klausimą visiškai išristi, kaip nusikratyti tos didės ligos, jieskojimo darbo arba ji gavus kėsti neuzbaigiamus kentėjimus po sunkenybe ir persekiojimu darbdavių. Gana, nežiurėkime su pasigailėjimu ant nelaimingų žmonių, bet jieskokim teisybės ir jieskokim visi, nes šis klausimas darbo siekia mus visus, ar mes butumėm mokyti ar nemokyti visi lygiai turim kentėti sunkenybes, kurios kyla nuo bedarbės. Darbinykas žmogus negali dirbti, ir kartu išeiti kokius augštus mokslus, bet gali išmokyti skaityt ir mislyti: tas yra neatbutinai reikalinga kiekvienam darbinykui: kad visi galėtumėm vienokiai mislyti, tai išties mes pagerintume savo buvį. Kitaip, jeigu mes nemislišim, tai vargą, mūsų didįsis, o mūsų vaikais didžturčiai ars ir akės.

Štai paveizda, kuri atidaro akis: Lietuvis Žiura dirbo pas Gold and Co. Sherley, Mass. prie dirbimo šiarės (draskimo skudurų). Vieną rytą bosas priejės prie Žiuros emė ant jo piktžodžiaut už tai, kad jis povalei skudurus leidžia į mašiną. Žiura, budamas grimorium, pradėjo skubinti, ką bedarydamas užsprangino mašiną, tokiu atsitikime prisiejo Žiurai atgal skudurą traukti; betruaikant skudurus mašino pradėjo sukstis su perkumo smarkumu ir sutrynė Žiurai ranką teip, kad prisiejo daktarui nupjauti. Žiura užvedė provą, bet Gold and Co. papirko jo advokatą ir po laukimui 6 mėnesių gavo žinią, jog negali nieko gauti. Žiura nusimines atvaziavo į Worcester ir iš čion vėl apskundė. Čion lojeris jau nesakė kad nieko negaus, bet kalbino, kad gadytusi už \$175 ir darbą pažadėjo duot. Žiura matė kad bus negerai, pats neturėdamas nė cento negali provotis su turčiais. Todėl nutarė susigadyti.

Pinigus paėmęs, tuojaus atminė pačią Lietuvą su vaikučiais vargstančią, tikėdamasis kad darbą gaus, pasiuntė visus pinigus pačiai, o pats nuėjo į Sherley apimti pažadėtą darbą. Tačiau Žiura gavo suprasti, kad Gold & Co. berankiam darbo neturi. Toks atsitikimas varguolio Žiuros vienas iš tukstančių. Ar neuztenka mums to, kad mes pasimokinam kiek žmogaus sąnariai prekioja. Rodosi gana, kad sukelti pas kiek dieną energiją dėl jieskojimo teisybės. Da randa žmonių, kurie mato, iš ko paeina toki darbinių varginimai ir žino gyduolę, kaip galima pagerinti darbinių būvį.

Todėl meldžiam brolių nepatingėti, o parašyti savo nuomonę į „Keleivį“. Mes teipgi rupisimės apie darbinių žinias ir viską svarbesnį paduosim dėl jūsų žinios.

KELEIVIS.

Sveiki broliai ir sesutės
Sveiki tėvai ir mamutės,
Ir jums vaikučiai, kaip einas
Kurie nenešiojat kelnes;
Sveikinu visus širdingai
Linkiu doros jums meilini-

gai.
Broliams kad usus augintų
Sesutėm kad kaseles pintų;
Tėvukam kad vaikus augintų
Matutėm kad mažus pamokintų.

Vaikeliu linkiu tobulumo
Kad išaugtų ant naudingumo;
Ir išaugę lig penkiolikai metų
Tėvus savo polenderiais nešauktų.

Tokius linkėjimus dėl jūsų
Žemaičių, Lietuvių ir Džukų,
Linkiu aš lietuviškas keleivis

vis
Einas per svietą nors šleivas,

Meldžiu aš jūsų atydos
Kad neturėčia sau gėdos,
Apie jumi daug kalbėdamas
O savęs visai neminėdamas.

Aš lietuviškas Keleivis
Bostono tikras kareivis,
Trumpai aš buvau lipintas
Ir kogeičiausiai pagimdytas;

Tėvas norėjo man barzdą uždėti
Motina pyko ir keikti pradėjo,
Iš galvos išeiti tu jau pradėsi

Jaunam keleiviui barzdą uždėsi
Nė vienas jaunas barzdos neturi

O visi ant barzdilos žiuri,
Tylėk, nežiurėk kaip žmonės daro
Bedarydami iš svieto išvaro.

Jog žiemos šaltį keleivis tur kėsti
Neatbutinai ir barzdą tur nešti.

Šmakšt, šmakšt, pendzeliu pabraukė
Motina žiurėjo, nėnesusi-raukė,

Žiurau barzda ant manęs karo
Kaip medžiai Lietuvoj ant dvaro.

Stojasi vyras tvirts iš prigimimo,
Su mieriu žinia rinkimo.

Eisiu per svietą tenydamas aručiai
Pranešiu jum žinias mieliausi brolučiai.

Jei kur pamatysiu aš gražią mergelę
Duosiu aš jums žinę apie tą panelę.

Mergaitėm lygiai kaip vyram tarnausiu
Pasaulėj jieskosiu aš jumi mieliausiu.

Ne, tai neprijautimas
Tai tikra teisybė, ir štai
Aš jaučiu, tai jos kvėpavimas!

* * *

Tai buvo tik sapnas
Praeities saldžios.

Atbudęs esu tvirtas,
Jog tas but negal niekados.

Antanukas.

Tėvučiam, mamutėm aš teipgi tarnausiu

Kartais prisokęs nors langą praversiu
Negerą orą laukan išleisiu
O tyro sveiko kvėpuot prileisiu.

Tarnauti visiem padoriai mėgisiu
Kurių atydą aš apturėsiu.

Kas mane už draugą paims kartą vieną
Tas nenorės skirtis nė naktį nė dieną.

Aš, keleivis, karštai sveikinu jumi visus, draugai ir meldžiu dovanot, kad mažai žinučių jumi pranešu. Žinote, jog kartu su atėjimu mano ant svieto užėjo ir nemazi šalčiai, teip šalo pereitas kelės dienas, kad netik juokai į kruvą traukėsi, bet net ir tiltai ant upių susitraukė.

Apie Bostoną nebuvo galima vaikščioti iš priežasties šalčio, todėl visi vaziavo ant karų, bet ir karnose nėra gero, mat mada įėjus tokia, kad kaip tik mergina įeina tai vyras turi atsistoti ir savo suolą merginai pavesti. Pora dienų atgal aš vaziuodamas namo pamislinau sau, kad nesikelsiu nuo suolo kad įeity ir gražiausia mergina. Nespejau atsistoti, kaip įėjo į karą 2 merginos ir trys bobos, viena iš jų galėjo svert kokius tris šimtus svarų, atėjo palei pat mane ir atsistojė. Stovėk, pamislinau sau, jau tau mano vieta vistiek permaža. Tuom tarpu karas sustojė ir prisigrudo pilnas žmonių ir kada karas pradėjo suktis aplink kampa, kunduktorius rodos tyčia pasuko teip greit, kad visi stovintieji kone ant šono parvirto, bevirsdami į šonus griebėsi už dirželių laikyti, katras nepagriebė už dirželio, to ranka nustvėrė sėdinčiam nosi, kiti merginomis už skriblių pasigriebė laikyti, toliau nemačiau kas darėsi, tik girdėjau, „skius mi, skius mi“.

Aš nukentėjau daugiau už visus, nes storoji boba, kuri stovėjo netoli manęs, kaip jau grius ant manęs ir per savo didumą nę neįjutė turbut, kad žmogų pasėdo po savim, apsidairė aplinkui ir apsispakajino. Man nebuvo kas daryti, tikiai laukti, iki ji nuo manęs nulips. O kaip džiaugsmingas aš buvau, kad atvaziavom pagal A gatvę ir toji moteris išlipo ir nuėjo.

Ot, pamislinau sau, pusė iš jus nežinot, kada blogą darot savo artymui.

SAPNAS.

Keno tai balsas
Man ausyse skamba?

Iš kur tos mislys
Man saldžios ateina?

Ar tai prijautimas
Dabar man vėl kalba

Kad ji vis myli mane tik vieną!

Ne, tai neprijautimas
Tai tikra teisybė, ir štai
Aš jaučiu, tai jos kvėpavimas!

* * *

Tai buvo tik sapnas
Praeities saldžios.

Atbudęs esu tvirtas,
Jog tas but negal niekados.

Antanukas.

Krapštykim szl bei ta.

Tarpe lietuvių, teip kaip ir tarp kitų tautų, randasi vyrai ir moterys, kurie netingi vartoti protą: kartas nuo karto duodasi pamatyti tarpe mūsų brolių ir seserų geros nuomonės padaryme kokio nors mekanisko mazmozio, arba išsitarimuose netruksta gerų idėjų. Bet iki šiol garsių, populiarių vyrų vis negirdėt, teip kaip kad girdėtis svetimačių eilė. Priežastis gal buti ta, kad lietuvių apgailėtinas likimas privertė juos gyventi per ilgus metus be mokslo, be knygų. Todėl, kad ir pasirodė protingų vyrų ir merginų, vienok neturėdami tam reikalingų knygų savo kalboj, kurias skaitydami galėtų pritaikyti savo genijaliskas mislis ir pastoti garsiu amatnyku. Nesuprantama mumi, kodėl kitų tautų žmonės uždriba ant dienos nuo dviejų dolerių ir ne iki šimtų tukstančių. Mes žiurim ant tų žmonių ir jaučiamės labai mažais prieš juos; bet retai kada kaltinam ką kitą, kaip mūsų tėvus už tai, kad mus nepamokino, vienok jeigu tyrinėtume, be abejonės rastume daug kaltinų vien dėl to, kad mes esam tik smukaus darbo darbinykai. Didžiausias mus kaltininkas yra rusiška valdžia, kuri didįdama savo garbę, norėjo lietuvius paverst į mąskolius ir užtai nedavė spaudint mums knygų. Lietuviai gyvendami be knygų per tiek metų, nuzudė netik savo tautiškus jausmus, bet kartu ir visą gerovę moksluose; teip mus nuengė, kad mes šiandien neturim nė vieną augštą mokslinę. Tačiau šiandien jau matome kitokius ženklus tarpe lietuvių. Jau giltinę mūsų tautos, atsigynėm, nes jau Lietuvos daleista lietuviškas knygas ir laikraščius spausdinti; dabar galim drąsiai sakyti, kad lietuviai jau gyvuos!

Ką aš norėjau pasakyti tai yra tas, kad nepraleisti laiko dovanai, bet šį bei tą krapštyti. Pereitą rudenį man lankantės Somersville, Conn., teko matyti vieno lietuvių išmislytą prietaisą mąstam skaityti ant staklių. Maža prietaisė, bet labai naudinga dėl audėjų.

Tas parodo, kad lietuviškų genijų yra sen ir ten, tik jie neaprubezuoja vertę savo darbų. „Keleivija“ mes mėgisim paraginti ir padrasinti kad jauni lietuviai užsiimtų mėginimu išgalvoti šį bei tą.

Dirva ant to yra didelė, tik reikia darbinių.

Lietuviam yra neapsakomai didelė dirva prie gišefto, mekanikos ir prie visokių sąkų mokslo. Štai prie ko merginos gali siektis: prižiūrėtoja ligonių gauna mokesį nuo 12 iki 25 dol., nors reikia biskį pasimokint, bet ką tai stovi pas tėvus esančiom merginom. Smarkios merginos galėtų užlaikyti vietą pataisy mui drabužių. Galima padaryti suokalbą hoteliuose, stubose, kur randasi tai guzikas įsiuti, tai suprosinti kas, bile kas, kad tik pastoti savo locnu darbdaviu. Aptaisymas plaukų (hair dressing), yra labai pelningas amatas, tik reikia biskį pasimokinio.

V y r a m : Daugelis turčių, kurie šiandien pasaulė

APYSAKA S. PETROVO.

PEDOM KRISTAUS.

Lietuviškai vertė Steponija Kairukšėnė.

DALIS I.

Buvo jau pėnųčia, o prabašcius, Petras Dumšys, da nē iki pusiai neprirengę pamokslu, kurį ketino sakyti ateinantį šventdienį. Beveik visą sanvaitę radosi kokia nors priežastis, kuri atitraukdavo kunigą nuo to darbo; o labiause parapijonai, su savo reikalais, atimdavo jo brangų laiką. Mat žmonės papratę su visais savo varais ir bėdom, įieškot patarimų ir pagalbos pas savo mylimą prabaščių. Kunigas natydamas, kad laikas veikiai trumpinasi, nutarė pasislypti nuo visų ir užsidaręs savo kabinete griebėsi už darbo. Jis rengė pamokslą iš žodžių Apaštalo Petro: „Kas tai tas pagyras, jeigu kenčiate, kada jumi koroja už kaltę? Bet jeigu jus tverdami gerus darbus ir vargdami kenčiate, tas yra miela Dievui, jog jus savo pasauliną pildote. Pats Viešpats, mūsų Jėzus Kristus, nukentė už mus palikdamas pavyzdį, idant eitume jo pėdom.“

Kun. Dumšys aiškino savo pamokslu, kad Jėzus Kristus kentėjo netik ant kryžiaus, bet visos jo gyvenimas, visi metai mokslo ir pamokinimai apie dangaus karalystę, buvo Jam nesibaigiančiu kentėjimu. Todėl kognas krikščionis, dirbdamas ir gyvendamas vardan Dievo ant žemės, turi eit pėdom mūsų Išganytojaus, kaip Kristus sėdamas tarpe žmonių šviesą ir tiesą, turėjo eit takais erškėčių išbarstytais. Teip ir Jo įpėdiniai, norėdami gyventi pagal Jo pavyzdį, neprasilens no erškėčiuoto kelio. — Auka Sinaus Dievo už žmones reikalauja ir nuo mus aukos dėl garbės Dievui. Kunigas baigdamas savo pamokslą, pačiam jo gale, norėjo paaiškinti būdą, kaip galima pastoti pavyzdingu pačiam Kristui, savo darbuose, kaip netikėtai kasdien kas suskambino zvanelį už durų. Kunigas priėjęs prie lango pažūrėti kas ten zvanija, pamatė, jog palei duris stovėjo vargingai išrodantis žmogus, apsisėdęs su aptrintom drapanom.

— Ko reikalaujat? — paklausė kunigas.

— Norėčiau pakalbėti su Jėgamastėliu... aš pats esu... aš įieškau darbo; tarė nedrausiai, kepurę nusiėmęs vargšas ir tęsė toliau: Aš melsčia jus mylistos, ar negalėtumėt pagelbėti man tame reikale.

Ukvatnei atėičia jūm su pagelba, — atsakė kunigas, — bet šiuomi tarpu darbų eina menkai, todėl darbą gaut sunku.

— Žinau, — atsakė vargšas — bet aš baduoju visa sanvaitę, neturiu kashno duonos. Ar nebutumėt teip malonus duoti man rekomendaciją geležinkelio vyriausybei arba į kitą kokią darbavietę? Aš esu dideliu varge, ir pats nežinau, kaip išbristi iš tokių sunkių aplinkybių, užbaigė nelaimingas vargšas.

— Ne mislinu kad mano raštelis jūm nors kiek pagelbėtų dėl atradimo darbo, — atsakė kunigas, šiuom tarpu aš esu labai užimtas, dovanokit man, aš rengiu pamokslą dėl ateinančio šventdienio; pamėginkit dar įieškot, tikiuosi kad rasit sau koki nors darbą; tą pasakęs kunigas uždarė langą, o vargšas darbinukas nuėjo savo keliu. Vars jo ypata rodė konodidžiausią vargą ir nepasisekimą.

Kunigas pastovėjęs valandėlę, paskui sėdęs prie stalo atsiduso ir ėmėsi vėl prie pertraukto darbo. Daugiau jam niekas neperiskadijo ir vakare pamokslas buvo jau užbaigtas. Pasiliko tikrai išsimokytį jį gerai, bet delto buvo dar subata.

Nedėle pasitaikė graži, oras gražusdavė proga kognam žmogui atlikti šventadienines pareigas. Bažnyčia buvo pilna žmonių kaip iš aplinkinių kaimų teip ir iš paties miesto; susirinko vargšai ir turtingi. Bažnyčia, kurioj kun. Dumšys atlikinėjo dievmaldystę, buvo garsi savo vargonais ir geru choru giesminyku, teipgi gražiais pamokslais paties prabaščiaus. Šiadien maldos ir giesmės gražiausiai nutiko. Prieš patį pamokslą, Magdė Vaikščūtė, geriausia giesminykė, užgiedojo judinantį himną: „Drauge su tavim ir aš imu savo kryžių, O Viespatie. Palikęs viską, kur ves tavo kelias...“ Balsas Magdės skambėjo kaip sidabras ir kogeriausiai prirengė

kaip nori teip sunkina, savo jaunystoj rėšutus pardavinėjo. Jeigu vartosi savo protą, gali ir šiadien savo būvį pagerinti. Išmislyk mašiną ledui daryti teip mažą, kad kiekvienas galėtų sau ledonamie pasidaryti. Milijonai dol, tame išmisle. Išgalvok cimenta, kuris užimtų vietą medinių ir geležinių vinučių čėverykam sukalt, toks cimentas padarytų didelę permainą čėverykų daryme. Be balso laikrodžio būtų vertas daug pinigų, jeigu kas išgalvotų. Nerviški žmonės labai nekencia laikrodžio taksejimo.

Lietuvizkom Moterim ir Merginom.

Jau eilės metų prabėgo, kaip lietuviai mokslą pamėgo. Tautą, vienybę mylėti pradėjo. Skriaudėjams tautos parašą padėjo: Gana, piktadariai, jūms lietuvius smaugti. Kruviną prakaitą paskutinių traukti! Broliai lietuviai seniai suprantą Jog tamsybę gyventi visai neverta: Bet mano seselės dar miego tūno. Rodos pasaulė jūju nežino: Miega letargiškai, kaip miegot paprato. Nuo amžių senųjų, nieko nemato: Be lietuvaičių, lietuviai ne- kyla Smarkiausiai meginę atgal nupuola. Tautos tobulumas tautos galybė. Jeigu įrigimimas ir tikra teisybė. Delto sesutės jū pasigaile- kit.

Ant savo tautos pasizūrekit. Iš vargų, nelaimių pakelti. Jūmi neatbutinai reik melsti. Kada gims sunus, dukteris, Tobulai augs broliai, seserys: Pilni mokslo ir tobulumo, Tautystės, doros ir savistoviskumo: Tada piktadariai skriaudę mus paliaus. Savo brolišką ranką mumi paduos.

„Keleivis“ paskire porą špaltų dėl moterų naudos ir jų reikalų. Mes matome reikalingą tą padaryti iš daugelio priežasčių; už visas didžiausias priežastis, patraukti mūsų seseris prie skaitymo raštų. Daugelis pasakys: „kam čia skaitymo tom moterim, jom užtenka puodai apvalyt, pečių pakurt, vaikus prižiūrėti; tai ir gana mūsų moterim“. Bet su tokiais užmėtinėjimais netik negalima su- tikt, bet dar šimtus priezas-

čių parodyti kad tie žmonės, kurie teip kalba, labai klysta, ir jie patys savo augščiau- siam supratime netiki, ką jie sako. Žmonės, kurie supran- ta, kad iš skaitymo galima save patobulinti, tie nieka- dos neakys, kad moterim jo- kių raštų nereikia. Aiškiai mes galim matyti, kad mote- rys, teip kaip vyrai, gyvena, rūpinasi apie savo vargus; niekas nekencia už jas jų so- pulių ir nesmagumų jų gy- venime, tik jos pačios turi nukęsti visus nesmagumus, koki tik jas patinka.

Mes matydami, kad mus gražioji lytis turi tuos pačius jausmus, kaip ir mes patys, negalim užginti, kad ir jom yra malonu dvasiškas penas, teip kaip ir vyram.

Kodėl vyrai skaito laikra- čius ir knygeles? Atsakymas lengvas: delto, kad skaity- mas bent ką gero suteikia žmogui, įgauna sau didesnę supratimą, mato kas pasaule darosi, žodžiu, žmogus su viskuom susipažįsta. O jeigu skaito moksliškas kny- ges ir laikraščius, tokis greitai atsizyri protiskai ir buna naudingas ne tik dėl savęs, bet ir dėl kitų. Kas teisybė su vyrais, tas tiesa su moterim ir merginom, jog ir jom reikia žinot, kas pasaule darosi. Žinios žmogui teip reikalingos, kaip maistas arba šiluma, jeigu neži- nom kad duobė randasi ant kelio, kuriuom turim keliauti, tai be abejonės į tą duobę įpulsim. Ar nebut gerai, kad ir moterys apie tas du- bes žinotų ir rūpintųsi kad į jas neįpulti, teip kaip ir vy- rai. Kur tik rasim moterį, kuri daugiau susipažinusi su raštų pasiskaitymais, visados ten rasim geresnę tvarką ar tai šeimynoj, ar stuboj.

Tai gi tiesiok galima saky- ti, kad moterys neatbutinai turi turėti vietą kur apie sa- vo reikalus viešai galėtų pa- sikalbėti ir savo nuomones vienos kitom išreikšti. Todėl iš kalno kviečiame moteris ir merginas naudotis iš jūmi paskirtų špaltų, žiūrėkit kad toji vieta būtų pripildyta moteriškom žiniom ir mote- riškais reikalais per jūmi ru- pestingai parašytai. Mes no savės pasidaruosim kiek ga- ledami, kad pranešt moterim ir merginom, kur tik ką gero dėl jūm pamatysim.

WORCESTER, MASS. — 15 d. Sausio Worcesterio moterys turėjo susirinkimą ant Father Mathews Hall, su mieriu su- tverti savitarpinę pagalbos draugystę. Susirinko visai mažas skaitlius moterų ir merginų. Prasidėjo kalbos. Simanas Gilius trumpai kal- bėjo, savo kalboje nurodė kokią skriaudą lietuviškos moterys turi neturėdamos su- sirišimo, paaiškindamas, kad Worcester'ije yra 80 organi- zacijų tarpe svetimtaučių, iš to skaitliaus didelis nuošim- tis moterų draugysčių ir t. t. p. Kupstienė nurodė neatbu- tiną reikalingumą moteriškos draugystės, būrodyma, at- sitikimus, kaip jau kelios moterys buvo nelaimėje ir kaip sunku prisiskauti kokia nors pagelba neturint mote- riškos draugystės. Toliau kalbėjo p. Raulynaitienė, nu- rodydama, kad neturim išsi- skirstyt nieko nenuveikusios, bet pradžią šiadien padaryti;

ant to visos sutiko ir komite- tas tapo išrinktas.

Per sena būtų žinia, kad nebučiau buvęs ant vietos ir nebučiau patyręs malonę idė- ją; berenkant komitetą, ant sekretoriaus tapo išrinkta jauna dar mergaitė, pana Ablonckitė, kuri su tokiu gabumu ir drąsa ėmėsi prie darbo, kad užgėdintų daugelį vyrų vedančių knygas ko- kių nors draugysčių. Pamis- linau sau, — ta mergaitė no- rint ir suanglikuotai kalba savo motinišką kalbą, vienok kad ji pabus sekretorium tos draugystės, ji kalbės gražiai lietuviškai, nes to išsimokys vedama savo kalboj draugys- tės reikalus.

Linkime geriausios kloties jūm naujai draugystei.

Ten-buvęs.

SESUTE.

Saulė leidžias vakaruose Danguis daros raudonesnis, Mus sesutė sėd' mūruose Jos likimas dar baisesnis! Ne to verkia, kad nelaisvėj Tur sėdėti per dienas, Bet verkia to, jog negali Išlavinti jį kitas:

Kad išmokyti jos kariauti Už dorą, laisvę ir tiesas, Kurios siekia ne ją vieną Bet kiek jų yr', jas visas! Antanukas.

JUOKAI.

Kartą vienam turtinui gy- dytojui prireikė šviežio šie- no, kad galėtų sudaryt mau- dyng dėl savo tėvo, kuris sir- go troškuliū, tad gydytojas nuvaževęs pas ukinyką pasa- kė, kad tas kogeričiause pri- statytų jam vežimą šieno. U- kinykas nieko nelaukdamas pasisaukė sunų, su kurio pa- gelba užkrovė vežimą, na ir vaziuoja pas poną gydytoją su pasiskubinimu. Bet kaip priežodis sako: „greitas dar- bas...“, teip ir čion atsitiko, vaziuojant į gydy- tojaus kiemą smarkiai užsu- ko ir... vežimas apvirto.

Sunus neturėdamas ką da- ryt, pradėjo šieną kraut at- gal ant vežimo; tuom tarpu parvaziavo ir gydytojas, pa- matęs vaikiną kraujant šieną ant tokio karščio, pakvietė į stubą kad eitų pasilsėt ir užvalgyt, bet vaikiną išsi- kalbinėjo, tarydamas:

— Labai norėčiau pasilsėt ir užvalgyt, bet tas gal mano tėvui nepatikt.

Gydytojas: — Ką tu pai- sai, tėvui patiks nepatiks, o pats žinai, kad tau tas bus ant sveikatos.

Vaikiną: — Teip ponas gydytojaus, bet mano tėvas gali supykt.

Gydytojas: — Nonsensas, sakau eik pasilsėt, nes jeigu neisi tai gali smertį gauti nuo saulės karštų spindulių.

Vaikiną negalėdamas at- sisakyt, nuėjo į gydytojaus namą atsilsėt. Gydytojų pa- liepus, tarnaitė padavė vyno ir užkandį: vaikinui, nors vynos ir užkandis buvo gar- dus, nors akutės tarnaitės į jį gana meiliai žiūrėjo ir jam širdį šaldino, bet vis jam mislinosi apie tėvą ir povalei kalbėjo į gražią tarnaitę, jog jo tėvas supyks.

Gydytojas netekęs kantry- bės tarė su piktumu: — Tė- vas supyks, o ką jis žino bu- dams namieje!

— Gerai pone, kad tai jis būtų namieje, bet dar blogai, ba jis guli po tuom šienu.

visus prie klausymo pamokslu. Kun. Pet- ras Dumšys įėjo į sakinyčią; bažnyčioje viskas nutilo, parapijonai visada aktyvai klausė pamokslų savo prabaščiaus. Jisai kalbėjo gražiai ir protingai, apart paste- bėtinio išvadžiojimo, jo maloniai skamban- tis balsas darė nemazą įspūdį ant klausy- tojų. Šiadien, kaip ir visada, prabaščiaus pamokslas buvo užimantis ir pilnas atsa- kančių išreikšimų. Parapijonai klausė pa- mokslo su tokia atyda, kad rodos bijojo praleist ir vieną žodį; žodžiu sakant visų atyda buvo patraukta ant kalbos kunigo. Kaip tik pabaigė kunigas pamokslą, ne- spėjo dar apleist sakinyčią, kaip iš toly- mesnių rėdų žmonijos davėsi girdet balsas, ir pirmiau negu žmonės suprato kas ten darosi, sušukęs žmogus prisiartino prie sa- kinyčios ir atsigręžęs į žmones tarė:

— Dovanokit man, aš negirtas ir ne esu beprotis ir niekam nedarantis skriau- dos žmogus; aš esu prastas darbinukas, darbinukas be darbo, man labai sunku! Aš užėjau čion pasimelst ir visą laiką čion budamas neperstodamas stebėjau iš to, ką aš čion mačiau ir girdėjau. Aš jaučiuo- si, kad man neilgai jau liko svečiuotis ant šios pasaulės, dienos mano suskaitytos, tai nors prieš smertį trokštu žinoti, ką reiškia girdėti mums žodžiai šios dienos pamokslo: „Eikim pėdoms Kristaus“? (Toliaus bus).

Dede Siamas mokina lietuvi Angliškos kalbos.

Po šiuom antgalviu „Keleivija“ bus talpinama lekcijos angliškos kalbos. Ma- tomai yra neatbutinas reikalas lietuviams mokytis šios šalies kalbą, jeigu norim pa- gerinti savo būvį. Nemokėdami angliškos kalbos mes nukenciam daug nesmagumų. Netik kad mes negalim prisitaikyti prie politikos, pirklystės ir gavimo geresnio darbo, bet dar nukenciam nemazai tada, kada norim atlikt savo locnus reikalus. Šios lekcijos gal bus pradžioj nenaudingos tiem, kurie čia jau pagyvenę, vienok pra- dėdami mes turim pradėt nuo pradžios. O dar svarbiause, kad mes norim kodangiau- siai padaryti gero tiem, kurie neseniai at- vykę iš Lietuvos.

Pirmiau ne kaip mes pradėsim peržiū- rėti angliškas raides, pažvelgkim ant mus akcentuotų raidžių. Yra mūmis svarbu tuom, kad žinodam akcentuotas raides ži- nosime kur reikia koks žodis trumpiau ar ilgiau tarti. Akcentuotos raidės lietuviš- koj kalboj kurios reiskia ilgesnį tariną už paprastą yra šios: a, i, u. Jos tariasi ilgai ir minkštai, su skambėjimu raidės n. Rai- dės n ir y, yra istariamoms ilgai ir kietai. O toliau jau žinome kad s su akcentu ant viršaus s vadina- si sz, o e su akcentu e yra ez. Dabar perbėgsim per anglišką alfabetą: Angliškai A B C D E F G H I J tark ei ti si di i ef dzi eiai dzej angliškai K L M N O P Q R S T tark kei el em en o pi ki u ar es ti angliškai U V W X Y Z tark ju vi do bliu ex uai zi.

Dabar pasirašę kelis žodžius turim iš- mukti kas sanvaitė ant pomieties.

Koks žodis	Kaip tart	Ką reiskia
America	Amerika	Amerikas
Going	goin	eina
Remember	remember	atnykie
I	ai	aš
To give	to giv	duotie
Please	plyz	loska
Lithuanian	lituanian	lietuvis
Do not	du not	nedaryk
Accented	aksented	akcentuota
That	dat	tas
Help	help	pagelba
English	ingliš	angliška
We	vy	mēs
Language	langvič	kalba

(Toliau bus daugiau).

Pranešimas Bostoniečiams

Draugystė Šv. Petro ir Povilo praneša kitom organizacijom ir visiem lietuviams, kad jie yra parengę balių ant 30-tos dienos Gegužio arba Decoration Day. Salė užimta ir tikėtai jau yra išdrukuoti.

8-tą vasario, vakare, Bostono Teatrališka Kuopa turėjo savo susirinkimą ant lietuviškos salės. Draugai ne visi atėjo, todėl mažai buvo ir nutarta. Nauja dramatiška knygtė „Velnės paspaustuose“ buvo išdalinta draugam, kur ketina mokintis.

Nesirūpinam apie suredymą.

Apie tris praėjusias savaites, iškilo didelis trukšmas ant svieto, iš priezasties kilusio darbininkų judėjimo Rosijoje. Laikraščiai, koki jie nebutų, kas juos išleis, visi beveik pritaria tiem žmonėms, kurie jieško teisybės nuo Rosijos rando. Kada eisina karštas ginčas, arba susirėmimas tarpe dviejų priešingų pusių, tada visų akis ir ausis atitraukia, bet kada viskas aptyla, tada vėl žmonės laukia kokios priezasties, ant ko galėtų savo atydą padėti, rodos ant teatro lauke kitos scenos, kad užganėdinti savo akis. Visi tie žiūrėtojai ant tų didelių teatrų, koki buvo Peterburge, Varšavoje, Port Arthure, Coloradoje, Fall River ir kituose pasaulės kraštuose, kur tikrandasi ugnis ir vanduo arba turčiai ir vargšai. Ką zenklina tas visas bruzdėjimas žmonijos? Ar uždaviai kada nors sau tą klausimą, ir ar mėginai kada nors jį išrišti? Žiūrėjimas į tas žmonijos dideles scenas o nesuprantant nuodugnai tų tragedijų, nę pusę jų vertumo negali pažinti. Jeigu visi žmonės, ypatingai darbininkai, suprastų vertę tų sukilimų jų brolių, tada toki sukilimai būtų naudingi visiem, nes visi moktume prisitaikyti prie toki bruzdėjimo darbininkų dėl pagerinimo visų buvio, bet jeigu mes žiurim tik vien su pasistebėjimu, tikrai kaip ant teatro, tada galim tikėtis ne geresnių permainų ant šios pasaulės, bet prie didesnio suvaržymo mūsų liuovybės ir nustumymo mus prie vargingesnio gyvenimo. Ne dabar prasidėjo tie visoki sukilimai vienos klijas žmonių prieš kitus, bet jau prieš tūkstantį metų ir dar seniau galima nusekti tokius pasikėlimus prispaustųjų darbininkų prieš jų skriaudėjus. O visi dar ir šiandien randasi toki apsunkinimai nekuriuose pasaulės kraštuose, kaip kad buvo gilioja dar senovėje. Despotiškas jungas teip ilgai kabos ant žmonių darbininkų sprando, pakol mes žiūrėsime ant tų darbininkų sukilimų kaip ant teatro, kada ir kur darbininkai lieja kraują, norėdami pasiliuosuoti nuo savo skriaudėjų, o kada jie apilsta, nustoja galybės ir palieka ant toliau vergais savo aplinkybių, tada ir žiūrėtojai apie juos pamiršta. Pakol mes teip darysim, pasikeičimai ne bus teip naudingi, kiek jie nuneš aukų darbininkų, išlies kraują ir

paliks našlaičių. Tačiau yra viltis, kad šioja gadyneja yra viskas kitaip, kaip kad buvo seniau. Dabar darbininkai gauna progą išgirsti labai greitai, kas darosi pasaulyje. Greičiau įgauna supratimą, kad jeigu darbininkai kariauja už geresnį buvį Rosijoje, tai jie kartu kariauja ir už Amerikos darbininkų buvį. Yra viltis, kad esant išsipletojusiame apšvietimui, mokslui, šioja gadyneja darbininkai iškariaus savo tiesas greičiau už darbininkus senovės, kurie neturėjo kitokio susinešimo kaip tik kalba, ką galėjo vienas kitam pranešti. Jeigu norim kad tos baisios darbininkškos tragedijos būtų ant naudes darbininkam, turim imti nuo jų pasimokinimą. Kada matome toki darbininkų sukrutimą, liejimą kraujo ir guldymą gyvasčių, turim suprasti, kad tie atsitikimai yra lauzai, per mus pačius sukruti, užsidega ir liepsnoja. Musų nepaveikslingas gyvenimas, apsileidimas ir nelavinimas proto, tą viską parengė. Mes pavedame save mūsų vergėjams, nesirūpinami visai apie politiką; nesikišam visai prie suredymo mūsų gyvenimo politiskai, su kartu pasijaučiam esanti su spaudime, tada griebiam už ginklo ir mušam, — ką? — žmogų. Bet užties mes pats kalti ir save turim plakti, užtai, kad apsileidžiam politikoj.

Ne teip parsieina kaltinti Rosijos žmones, nes jiems šviesa ir dalyvavimas politikoja yra daigčiai nežinomi. Bet šalyse, kur žmonės turi balsą politikoj, kaip čion, Suvenytose Valstijose, ištisų patys žmonės darbininkai čion kalti už visus čion esančius vargus.

Metas po metų bedarbė didinasi, darbas eina painyn ir sunkyn, uždurbis mažinasi, druti darbininkai virsta į valkatas.

Votis, politikiška votis, auga kasdien ir auga pakol iki mierai išaugus netruks ir nesugadys kenčiamo kuno.

Kiekvienas darbininkas yra sąnariu tos didelės draugystės žmonijos ant pasaulės, kiekvieno žmogaus kaip sąnario tos didelės draugystės, yra priderystė rupintis gero visų žmonių. Kaip tą darysim, tada dirbsim: politikiškai ir tada nebus tokių karių, tokių kraujo praliejimų, badų, šlubų, kreivų ir girtuoklių. Todėl darbuokimės, kad suprast politiką.

Perilgi šalčiai.

Traukiantės nuolatiniams šalčiams praeitas porą savaitų buvo gilioja dar senovėje. Despotiškas jungas teip ilgai kabos ant žmonių darbininkų sprando, pakol mes žiūrėsime ant tų darbininkų sukilimų kaip ant teatro, kada ir kur darbininkai lieja kraują, norėdami pasiliuosuoti nuo savo skriaudėjų, o kada jie apilsta, nustoja galybės ir palieka ant toliau vergais savo aplinkybių, tada ir žiūrėtojai apie juos pamiršta. Pakol mes teip darysim, pasikeičimai ne bus teip naudingi, kiek jie nuneš aukų darbininkų, išlies kraują ir

Juozas Striebalius

geriausias lietuviškas kostumerckas KRIAUČIUS prosijam čystijam ir taisom

212 Broadway So. Boston Mass.

Vaikiniai ir Merginos skaitykit!

Matydama kitų tautų jaunuočių ir jų būdą, koki jie sueina į pažintį toliau, kaip jie sutinka ir į stoną moterystės, pasiryžau aš pasidaruoti del lietuviškos jaunuočių uždėdama tam tikrą agentūrą ir suvest juos į pažintį, kad iš laiko vienas kitą gerai pažintų ir suėję į potį laimingai gyventų. Aš turiu tūkstančius laisvų nuo merginų ir vyrų, jaunų ir suaugusių, turtingų ir neturtingų su užprašymais, kad duotų adresą kokios panelės arba jaunikių, čio, ką aš su mieu noru ir padarau.

Tai gi jeigu ir tu norėtum turėti adresą ypates kure norėtum pamylėti, parašyk man laišką aiškiai, su aiškiu savo adresu, o aš pagal savo išgales viską išpildysiu

Adresas:
Jaunuomenės Mocziute.
Post Office.
SOUTH BOSTON. MASS.

PUKIAUS BILJARDAI

PAS
J. UZUBALI,
318 Broadway,
SOUTH BOSTON, MASS.

Smagiausia vieta dėl praleidimo liuso laiko: etalai puikūs dėl pasibovijimo, o cigarai ir cigaretai net iš pat Turkijos. Neužmirškite atsilankyti.

PUKIAUSIA GROSERNE

Visokių valgomų daiktų.
A. BANIS,
276 Athen, S. Boston, Mass.

LIETUVIŲ ŪŽEIGA

PAS
... Chaplika ir Orlinski ...

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, ėlius visada švieži, vynai ir visoki likieriai konogeriausi. Valgius del veselių, krikštynų ar šep balių siunčiam į namus.

117, 119 and 121 A St.,
So. Boston, Mass.

Geriausia valgomu daigtu KRAUTUVE.

Kurioja galima košviežiausios mėsos ir visokių groseriškų daigtus. Orderius paimam ir į namus viską pristatom. Už pinigų perkant duodam dubaltavas stempas

S. Kurauckas ir
S. Kolesinskis,
372 W. 2-nd St., So. Boston, Mass.

Puikiausias Lietuviškas SALIUNAS

Kas kartą pas mus atsilankys. To niekad nesigraudys; Alus, vynai mus gardžiusi. Cigarai iš Turkijos, geriausi. Lazauckas, Judeika ir Co. 304 Broadway ir 259 D. St., South Boston, Mass.

Puikiausios Czeveryku SKLODAS!

Skldas visados pripildytas naujausios mados čevyrikais ir teip visokiais apsiatuvais del vyrų, moterų ir vaikų, kurie yra geriausio darbo ir pigiau parduodu kaip kiti. Teipgi taisau senus greitai, drūčiai, gerai ir pigiai.

Jonas Pupkevicius,
205 Broadway, S. Boston Mass

G. J. & J. H. CONNERS,
Broadway Stebeliai, kuriuose galima parsamdyti kericius del szermenu, veseliu ir šep visokių pasivaznejimu.

400 BROADWAY,
S. Boston, Mass.

GROSEROE IR MESINCYZIA.

Pritaisom visokių valgių veseliom, krikštynom į Bostoną ir aplinkinę.

J. BAKUTIS,
55 Endicott st., Boston, Mass.

Tiktai 25 centai

Už pakelį tikros lietuviškos „Birutės Trajankos“, sutaisytos per lietuviškus daktarus. Šita gyduolė nebutinai reikalinga kiekvienai lietuviškai šeimynai, nes tai yra geriause namine gyduole. Trajanka gydo visokias paprastas ligas, kaip tai: gumba, patrukima, sunkuma ant krutines, pataiso apetitą ir daug kitokių ligų. Trajanka yra sudeta iš 27 gydančių žolių, žiedų, šaknų ir t. t. Trajanka yra žinoma visiems lietuviams nog senovės laiku teip, kad dang apie tai kalbet ne reikia. Ja reikia vartot teip, kaip yra ant pakelio parašyta.

Užprasiant Trajanka reikia padet toki antrasza:

A. ŽVINGILAS,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

GERIAUSIAS ADVOKATAS

Jos. J. Feely

95 Milk st., Ruimai 60-61
BOSTON, - MASS.

M. Galivan & Co.

Uzlaiho geriausio ELIAUS, VYNO, LIKIERIU ir CIGAR.

Pardavimas familijom musu specialiskumas.
366 2-nd st., Boston, Mass.

GERIAUSIAS LIETUVIŲ GRABORIUS

J. Nolan

Priziuri mirusius dieną ir nakti ant greito reikalavimo.

Gyvenimas 660 Broadway
Ofisas - 386 Broadway
S. Boston, Mass.

Telefono susijungimai. Nak-tinis zvanelis prie abiejų adresu.

Jeigu but drutas it sveikas, tai pirk visokių valgių pas

J. Petrovsky,
238 D. Street,
S. BOSTON, MASS.

Visai - Pigeil!

Už tuzina popierų gromatų rašymui su daugybe gražių pavinczevoniu, kaip tai in tevus gimines, draugus, pas paczia, in merginas merginom pas jaunikaicius ir t. t., tuzina parduodam už 25 centu 5 tuzinai už \$1.00., kas perka 5 tuzinus, tam duodam dovana vertes 25 c.

Mus popierus, per savo gražu darba ir rupestingai surinktas pavinczevones su gražiausiom vketiojof darytom kvietkom, visur turi iszsdirbe varda kaipo gerianisio ir gražiausios. Popieru turim lietuviszkoj, lenkiszkoj ir rusiszkoj kalbose.

Teipgi laikom visokių knygu, kaip maldaknygiu, teip ir visokių svietiszku knygu. Pas galite gauti vi'okių mazzinkiu del drukavimo, nuo \$1 iki \$10.00. Noredami ka nors gauti, adresuokit teip:

A. Zvingilas,
Box 3232, Boston, Mass.

DIDZIAUTIA IR GRAZIAUSIA RAKANDU

KRAUTUVE

Czia galima gauti puikiausiu pecziu Lovu, kreslu ir visokių reikalingu daiktu stuboja. Czion galima gauti paredymas ruimam nuo \$15.00 iki augszcziausiu prekiu. P rkti galite ant geriausiu iszlygu; teipgi susikal-beti galima lietuviszka, lenkiszka ir kitose kalbose. Meldziam atsilankyti

OLIM Bros,

388 Broadway, - South Boston, M ss.

NE BUKIT BE DARBO!

Pas mane nog pirmos Morčiaus bus visokių darbų, ant Farmų, Plytynėn, Geležin keliu, Popierių pabriku ir kitokių darbų. Tie, kurie neseniai atvaževo iš Lietu vos galit gauti darbą, teipgi katrie norite važiuoti į krajų, aš isėdžiu ant darbinų laivų. Mano adresas:

JOSEPH S. ROSSSELL,
4 Washington St., - Boston, Mass.

AR TURI KĄ SPAUDINT? JEI TURI, TAI ATNEŠK Į

"KELEIVIO"

SPAUSTUVĘ, O UŽTIKRINAM, JOG NESIGRAUDISI.

MES SPAUDINAM KNYGAS, KONSTITUCIJAS, PROGRAMUS, UŽKVIETIMUS ANT BALIŲ ARBA VESELIŲ, TIKETUS, CIRCULORIUS, ŽODIŲ SAKANT ATLIKAM VISOKIUS DRUKORIŠKUS DARBUS GRAŽIAI, GERAI IR PIGIAI

"KELEIVIS"

52 B. Street, - - - - - South Boston, Mass.
A. Žvingilas, Išeisiojas.

GERIAUSIA ŪŽEIGA DEL LIETUVIŲ PAS M. A. CANNON!

Mes užlaikom geriausius gėrymus, kaip tai: arieklą, vyną alų ir kitokius, naminius ir importuotus. Turime puikiausius cigarų iš Turkijos. Gėrymus pristatom ant vestuvių, krikštynų ir siunčiam į aplinkinius miestus. Nepamirškite mus adreso:

M. A. CANNON,
27 Cross Street, - - - - - Boston, Mass.

VIENATINIS LIETUVISZKAS AGENTAS.

Parnuoda laivakortes ir siunčia pinigų į visas svieto dalis; padaro daviernastis ir atjieko pinigų likusius Lietuvoje ir tą viską padaro konogeriausia. Neužmirškite atsilankyti.

F. J. Mockevyczia,
83 Endicot St., Boston, Mass.

DIDZIAUSIAS ISZRADIMAS 20-to AMZIAUS

D=ro Robert'o Benediction Pilvo Gyduole

Del iszgydymo sekancziu ligu: DISPEPSIJOS, SKAUDEJIMO STRENU, SUKIETEJIMO VIDURIU, CATARO, SCROFULO, REUMATIZMO, NERVISZKUMO, NEMIEGOJIMO, PAGEDIMO KEPE-NU ir visokių ligų kraujiniu, kurios padaro visa nesmaguma. Kam kęsti ligas ir nesmagumą, jeigu galima iszsigydyti vartojant gantiszką gyduole, motiną ir gydytoją visos žmonijos.

Auksas, pinigai, brangus akmenai, grozybes, vigada. — Visi tie daiktai galima dastoti, kada esi sveikas. Bet kam verti tie visi daiktai, kada liga žmogų kankina? Jei sergi, tegul nesulaiko tave seni mėginimai, kurie buvo be pasekmes del pagijimo. Pamėgink bunkute te Benediction gyduoliu ir jeigu nepasveiktum, pinigai bus jam sugrazinti.

Tie kurie gyduole Benediction vartojo sztai ką jie sako: Aš jau buvau teip susirgęs, kad nei valgyti nei dirbt negalėjau, paėmęs butelį Benediction teip greit pasveikau, kad rodos su ranka man liga atėmė. S. Kurauckas, 372 W. 2-nd st., S. Boston, Mass, po tuom pacziu adresu ir teip pat rekomenduoją p. S. Kolesinskis.

Pabandydami, kas reikalauja, l bonka duodam dykai.

Dr. C. F. Roberts

37 Dover St., - Boston, Mass.